

Hai bài viết, hai nhân cách

Tác Giả: JB Nguyễn Hữu Vinh
Thứ Tư: 26 Tháng 10 Năm 2011 06:48

Độc giả là ông anh cáo các “luật sư” “trí thức” không được cạo gan nhân mình là nhân dân”.

Nội dung là vậy, nhưng cách hành văn chệch, logic ngược nhau đâm rau má mắt hoang nên mờ mãi không ra. Chẳng nói đến nội dung, riêng cách hành văn, ông đáng được điếm 2/10, không thể hơn. Chẳng đọc bài viết này, có lẽ người ta sẽ hiểu được sự xuông cấp thể thống của văn học Việt Nam đang ở mức độ nào, nhất là khi nghe ông này tự xưng là Phó trưởng Ban Nghiên cứu – Tổng kết lý luận, Viện Khoa học xã hội nhân văn quân sự nhà thì nguy cơ đó không phải đâu xa. Con gái tôi học lớp 9, sau khi đọc bài báo đó nó trách người cha tôi: “Đấy, thế mà bố cứ bảo con kém văn, nếu cho viết vài mẩu ý nghĩa thế thì con còn viết được rõ ràng và hay hơn cái ông đĩ tá tỉn sĩ này nhiều”.

Hai bài báo, mắt của người viết báo có tâm huyết với nghề, nói lên nỗi lòng mình, cuối cùng dù có bước phải cầm lòng còn hơn là nói những điều trái ngược.

Mắt của Đĩ tá, Ts với chức danh riêng rẽ được phải lên mặt báo để lý luận, để rao giảng kiến thức... chệch gì người ai. Nhưng cái đuôi cuối cùng thì vẫn là để thanh minh riêng không phải là “Đúng ta đã “biện chứng”, “đánh cấp” hay “bớt cóc”, “cơm tù” bên Hiến pháp đó” và không chấp nhận “tự xưng đa nguyên, tự do dân ý thế chính trị xây dựng mặt bên hiến pháp theo tinh thần đa nguyên”.

Độc giả bài viết của Huỳnh Ngọc Chênh chợt nhớ câu thơ Phùng Quán:

Yêu ai cũng bỏ là yêu
Ghét ai cũng bỏ là ghét
Dù ai ngon ngọt tuông chiếu
Cũng không nói yêu thành ghét.
Dù ai cấm dao dĩa giết
Cũng không nói ghét thành yêu
(Phùng Quán – Lời mở đầu)

Thế nhưng, sự đĩ đâu có dễ dàng được khi phải nói “Lời cuối chân thành” mà chấp nhận: A... xin chào người anh hùng bớt lòng dài ngoằng bóng máu bám đen sống soài nhân nhà. Thôi thì ta quay lại chuyện trò cùng cái bóng máu me ta

Sáng nay, nhận được cú điện thoại của người bạn vẫn hay theo dõi thông tin, chợt theo dõi chợt không viết lách gì, hỏi về hai bài báo đó. Tôi chợt viết trả lời sao. Bởi tôi không thể hiểu được ông Đĩ tá Ts Nguyễn Văn Quang này không viết, không hiểu hay cảm tình không hiểu đến như những bài viết ở đâu kia trên? Hay bởi cái gọi là “ý thức chính trị” đã bào mòn, làm ruồng rẫy mặt hết những ý nghĩ thông thường, logic và chân lý trong ông?

Tôi hỏi anh bạn: “Theo ông, có phải thế tất cả ông Quang này nghĩ như vậy, do không viết hay ông có viết mà vẫn viết những lời ngu ngốc, lú lẩn như vậy”? Anh bạn tôi trả lời: “Chẳng có ông ở đâu thôi, chúng nó viết để đả kích ông, viết hết những chuyện là cái trò “giết chết bớt quạ, giết đuối dòm l...” thôi ông ơi. Không giết chết thì làm sao ăn được thịt quạ, thịt kền kền, không giết đuối thì sao dám can đảm nhìn vào chết bên thây u nhọt của thiên hạ. Thế thì buổi này cái lo ngại đó nhiều

Hai bài viết, hai nhân cách

Tác Giả: JB Nguyễn Hữu Vinh
Thứ Tư, 26 Tháng 10 Năm 2011 06:48

l m”.

Đ n đây tôi l i ch t nh câu th c a Nguyễn Duy:

X s th t thà

sao th t l m th đi m

đi m bi t th – đi m ch – đi m v n...

Đi m c p th p bán trôn nuôi mi ng

đi m c p cao bán mi ng nuôi trôn

Vâng, đúng là còn l m th đi m, đi m c a cái th i:

Có m t th i ta mê hát đ ng ca

chân thành và say đ m

ta là ta mà ta c mê ta[1]

Vâng – đã có m t th i hùng vĩ l m

hùng vĩ đau th ng hùng vĩ máu x ng

m t ng i ch t tr ng tr ng không ch u nh m

Vâng – m t th i không th nào ph nh n

t t c trôi xuôi – c m l i ng c dòng

th n t ng gi xèo xèo phi hành m

l lên thum th m c tim gan

Có l chính vì nh v y, mà nh ng ng i nh Phùng Quán ph i ch p nh n cu c s ng gian nan, đ nh ng gian th n n nh hót múa may trên m i di n đàn chính th ng m u l i cá nhân cho mình.

Có l chính vì v y mà Hu nh Ng c Chênh bu c ph i nói “L i cu i chân thành” đ di n đàn cho nh ng k nh Nguyễn Văn Quang nh y múa. Và có l chính nh ng đi u múa đó đã đ a ông ta lên đ n ch c quy n, nhãn mác Đ i tá, Ts, Phó tr ng Ban Nghiên c u – T ng k t lý lu n, Vi n Khoa h c xã h i nhân văn quân s .

Nh ng, đâu có th mãi mãi là nh v y, dù mu n m n thì th i đó ph i ch m đ t cho s th t lên ti ng, cho chân lý t n t i đ xã h i phát tri n. Nh ng ngày tháng qua, nh ng bi n đ ng xã h i, nh ng ti ng nói c a ng i dân đã c t lên dù le lói y u t nh ng ch a đ ng ánh sáng s th t đã làm bùng lên bao tia sáng hi v ng.

Và nh th thì v n ph i t an i:

Dù có sao

đ ng th dài

còn da lông m c còn ch i n y cây.

(Nguyễn Duy – Nhìn t xa T Qu c).

Hà N i, 25/10/2011